

Men så er det, vi spørger: Hvad er risikoen? Det er jo rigtigt, som hr. Duetoft siger, at der i dag nok er 90 mandater i Folketinget, som vil forbyde børnereklamerne. Det er jeg også sikker på, men vi skal jo alligevel lige tænke os om. De ville aldrig nogen sinde kunne nedskrive et lovforslag, der forbød børnereklamer, for de ved ikke, hvad det er.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil såmænd bare spørge hr. Peter Duetoft, om han vil svare på mine spørgsmål fra før.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Til hr. Donner: Jeg afviser ikke, at der er alle de problemer, men når man indgår et kompromis, er der altid noget i det, man ikke bryder sig om. Men man har altså stadig en forpligtelse til at være med til at forsøge at få det til at fungere, og det vil vi også være.

Jeg er selvfølgelig ked af det – det er også et svar til hr. Søndergaard – men jeg henviste faktisk ikke til det brev, der blev udsendt; jeg henviste rent faktisk til de kontakter, der var, inden forliget blev indgået. Man kan jo altid vælge at sige: Nå ja, et forlig, der er indgået, vil vi ikke springe på. Men det har man jo godt nok gjort. Jeg kan da huske, at Enhedslisten sprang på et forlig om Det Kongelige Teater. Jeg ved ikke, hvor megen indflydelse Enhedslisten egentlig fik på det, men man var da med i udformningen af det, så man kan altså godt gøre det.

Men i dette tilfælde var det slet ikke den del af fasen, som hr. Søren Søndergaard henviser til. Det var kontakter i selve forhandlingsfasen, hvor jeg i hvert fald fik den klare opfattelse, at der var partier herinde, der godt nok kunne se, at der var borgerlige træk i det, men som måske prioriterede drilleriet af regeringen og kulturministeren højere end det at få indflydelse i de næste 4 år, og det er jo bare ærgerligt.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Ja, jeg må jo tage det som en bekræftelse, at hr. Peter Duetoft ikke vil svare. Jeg ved ikke, om det er et udtryk for den sædvanlige fornærmedhed, man sætter op, hver gang der kommer kritiske bemærkninger til CD's politik, eller om det skyldes, at hr. Peter Duetoft ikke kan svare på de spørgsmål, jeg stiller, fordi de går ned i sub-

stansen og ikke bare forholder sig til overskrifter om udbud, som i realiteten ikke er reelle.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det er såmænd et udtryk for, at jeg finder, at livet er for kort til at diskutere mediepolitik med hr. Jens Rohde.

Vi har for mange gange oplevet hr. Jens Rohde fare op som en trold af en æske og drøne derudad med en masse fine, ideologiske flag-skibe, og jeg husker stadig hr. Jens Rohdes totale ødelæggelse af medieforhandlingerne sidste år. Jeg har ikke nogen problemer med Venstres måde at føre politik på, men jeg kunne nu godt have tænkt mig – og det havde måske også givet et andet resultat – at tingene var blevet kørt på en anden måde, end de bl.a. blev sidste år.

Vi har jo lov til at gøre vores erfaringer, og brændt barn skyr ilden, og jeg må da nok sige, at jeg mener ikke, det overhovedet er gyvtigt at diskutere mediepolitik med hr. Jens Rohde. Derfor har jeg i dag valgt at overhøre, hvad hr. Jens Rohde siger. Men jeg kan da sagtens svare på spørgsmålene, men det synes jeg ikke der er nogen anledning til, for det er jo kun endnu en gang at tage en runde af rene drilleriopgaver.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Henrik Svane som ordfører.

Henrik Svane (RV):

Først vil jeg slå fast, at Det Radikale Venstre er meget tilfreds med det netop indgåede medieforlig. For os var det helt afgørende at skabe gode rammer for public service, og det er vores opfattelse, at det krav er indfriet. Der er afsat penge til at fastholde og udvikle programmerne på både radio- og tv-siden, så vi også fremover kan forvente relevante og vedkommende udsendelser, og dette er helt afgørende, fordi public service-kanalerne på mange måder fortsat formår at være et fælles omdrejningspunkt for danskere.

Det gælder f.eks. på nyhedsområdet, hvor Danmarks Radio og TV 2 stort set har monopol på den danske befolknings opmærksomhed, men det gælder også på en lang række andre programfelter. Faktisk foregår omkring 70 pct. af alt tv-kiggeri på public service-kanalerne på trods af de mange kommercielle kanaler, der vælter ind på markedet, og det er meget imponerende. Samtidig er det en langt større andel